

Fransa'daki Olaylar: Öğrenci Protestolarından Sistem Krizine!

Haber:

Pazartesi günü Fransız çevik kuvvetlerinin Sorbonne Nouvelle Üniversitesi (Paris 3 Üniversitesi) kampüsüne baskın düzenlediğini gösteren görüntüler, Fransa'da geniş çaplı tartışma ve öfke dalgasına yol açtı. Bu güvenlik müdahalesi, lise öğrencilerinin hareketiyle dayanışma amacıyla düzenlenen ve akademik ve yaşam koşullarındaki kötüleşmeyi kınamak için yapılan barışçıl öğrenci protestolarını dağıtmak için gerçekleştirildi. (El Cezire Net)

Yorum:

Fransa'da yaşanan öğrenci protestoları, öğrenciler ile hükümet arasındaki geçici bir anlaşmazlıktan ibaret değildir; aksine eğitimin geleceği ve sistemin insanların sorunlarını çözme kapasitesiyle ilgili daha derin bir krizi ortaya koymaktadır.

Daha fazla öğretmen, daha iyi sınıflar ve kendilerine yakışır eğitim şartları talep eden öğrenciler, bunun karşılığında Sorbonne Üniversitesi kampüsüne baskın düzenleyen çevik kuvvetlerle karşılaştılar; protestocular arasında meydana gelen ciddi yaralanmalar ise geniş çaplı öfkeye ve ağır yaralanmalara neden olabilecek silahların kullanımının durdurulması yönünde taleplere neden oldu.

Burada şu soru öne çıkmaktadır: Neden mesele bu aşamaya ulaştı?

Öğrenci, taleplerinin bir çözüme kavuşmadığını ve hükümetin sorunun kökünü çözmekten aciz kaldığını hissettiğinde, adaletsizlik duygusu ve güven kaybı doğmaktadır. Güvenlik gücü bir topluluğu ne kadar dağıtırsa dağıtsın veya bir protestoyu ne kadar durdurabilirse durdursun, bir öğretmen sağlayamaz, bir okulu onaramaz ve öğrenciler için bir gelecek inşa edemez.

Kapitalist sistemde sorun, bizzat hükümetten daha derindir; zira bu sorun, eğitim gibi temel sektörleri, insana karşı temel bir sorumluluk olmak yerine, bütçe baskılarına, maliyetlere ve ekonomik önceliklere tabi kılan bir sistemle bağlantılıdır.

İslam'da ise eğitim; ne bir ticaret ne de parası olanların sahip olabileceği bir maldır; aksine devletin gözetmesi gereken maslahatlardan biridir. Dolayısıyla devlet, evlatlarına eğitim sağlamaktan ve toplumu inşa edebilecek ve onun emanetini taşıyabilecek eğitimli bir nesil yetiştirmekten sorumludur.

Bu nedenle İslam hadaratında ilim, devletin ve vakıfların himayesi altında bulunmakta, medreseler, ilim meclisleri ve kütüphaneler yaygınlaşmakta, insanın bedelini ödemekten aciz kaldığı için ilimden mahrum bırakılması bir temel olmamaktadır.

Gerekli olan sadece sokağı sakinleştirmek değildir; aksine sorunun köklerini tedavi etmek ve eğitime, bütçe daraldığında kısıtlanabilecek sıradan bir madde olarak değil, temel bir hak ve devletin sorumluluğu olarak bakmaktır.

Milletler, öğrencilerinin seslerini bastırarak geleceklerini inşa edemezler; aksine insan inşa ederek, onun eğiterek ve onu gözeterek geleceklerini inşa edebilirler. Nitekim İslam anlayışında ise bu gözetim, devletin insanlara bir lütfu değil, aksine hakkında hesap vereceği bir sorumluluk ve emanettir.